

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 31 Października v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 23 października.

CESARZ JEGOMOŚĆ raczył przybyć z ziemi Besarabskiej, wśród radośnych okrzyków ludu, do miasta *Mohilewa*, d. 30 września po południu o godzinie 2giej, gdzie NAYJAŚNIEJSZY PAN, w przygotowanym dla SIEBIE domu miałobiad. Do *Bractawia* JEGO CESARSKA MOŚĆ przybył tegoż dnia o godzinie 10 wieczorem, i po zmianie koni, wyjechał do miasteczka *Kropiwny*, a w przygotowanym dla NAYJAŚNIEJSZEGO PANA domu miał nocleg, z kąd wyjechał do *Tulczyna*. Przez czas podróży JEGO CESARSKIEY MOŚCI miasto *Bractaw* było oświecone.

CESARZ JEGOMOŚĆ d. 6 października, o godzinie 7 z południa raczył przybyć do miasta *Humani*, u rogatki spotkany przez miejscowego Honorodniczego i wielkie zgromadzenie ludu, który WYSOKIEGO PODRÓŻNEGO przeprowadzał do domu Hrabiego *Potockiego*, gdzie NAYJAŚNIEJSZY PAN raczył mieć nocleg. Nazajutrz MONARCHA słuchał mszy ś. w cerkwi sobornej, a potem jeździł do ogrodu Hrabiego *Potockiego*, zwanego *Sofijówką*, z kąd w pożądanym stanie zdrowia wyjechał traktem do *Nowego Mirgorodu*. (G. S. P.)

Czytamy w *Konserwatorze z Petersburgu* pod dniem 22 października: JW. Rzeczywisty radca tajny, *Tatiszczew*, przybył do tutejszej stolicy ze *Lwowa*.

Po otrzymaney urzędowej wiadomości, o wstąpieniu na stolicę papieżką Papieża, *Leona XII*, udzieloney w sobotę d. 20 t. m., przez JO. Xcia Ministra spraw duchownych, JW. Metropolicie obrządku łacińskiego, nazajutrz w niedzielę, Pasterz ten udał się do kościoła parafialnego katolickiego, dla śpiewania *Te Deum*, na które zaproszeni byli Ministrowie dworów katolickich, przy dworze Rosyjskim akkredytowani.

Dalszy ciąg postanowienia o podawaniu *xiąg kupieckich do poświadczenia*, prócz ustanowionych *Ukazem* 24 listopada 1821 roku. (Ob. N. 150).

Naywyższy *Ukaz* dnia 24 listopada 1821 roku.

Postanowieniami o poborze herbowym i aktowym, wydanemi przy manifestie 1812 roku 11go lutego, uczynione zostało oznaczenie w rozkładzie tych poszlin dla proporcjonalniejszego ich pobierania. Doświadczenie kilku lat wskazało konieczną potrzebę dopełnienia tych postanowień prawidłami w większych szczegółach, na skutek czego ROZKAZUJEMY:

V. O papierze na *xięgi kupieckie*.

44) Wszyscy, tak Rosyjscy, jako i zagraniczni kupcy, równie i szlachta do gildy zapisana, goście cudzoziemscy i włościanie handlujący, powinni mieć potrzebne do swego przemysłu *xięgi*, ustawą o bankructach przepisane, i utrzymywać je stosownie do tej ustawy.

45) *Xięgi* te we wszystkich sądowych rozstrząsaniach, powinny być przyjmowane za prawne dokumenta, i dla tego nie obowiązując handlujących utrzymywać ich na osobnym papierze herbowym, i nie określając ich formatu, ale dla więk-

szej do jedności zostawiając to do ich woli, postanawiając dla nich za nieuchybny obowiązek, podawać poniżej tu wymienione *xięgi*, dla poświadczenia z przyłożeniem pieczęci i uzyskaniem za to poszliny.

46) Poszlina ta oznacza się rozległością handlu, i przeto w tym względzie handlujący dzielą się na trzy klasy.

47) Do pierwszej klasy należą kupcy pierwszego rzędu (*pierwostatejnyje*) i 1 gildy, goście zagraniczni i włościanie handlujący za świadectwami pierwszego rodzaju.

48) Do drugiej klasy należą kupcy 2 gildy i włościanie handlujący za świadectwami drugiego rodzaju.

49) Do trzeciej klasy należą kupcy 3 gildy i włościanie handlujący za świadectwami trzeciego i czwartego rodzaju.

50) *Xięgi*, liczba kart w każdej, i poszlina od nich, oznacza się następującym sposobem:

1) Dla handlujących 1szej klasy:

a) Zurnał 150 kart 2 rubli poszliny od karty.

b) Kassa 100 kart 2 rubli. — — — —

c) Główna *Xięga* czyli Haupt-Buch, Gross-Buch — 50 kart 2 rub.

2) Dla handlujących 2giej klasy:

a) Zurnał 150 kart 1 rubel poszliny od karty.

b) Kassa 100 kart 1 rubel — — — —

c) Główna *Xięga* 50 kart 1 rubel. — —

3) Dla handlujących 3ciej klasy:

a) Przychodu 50 kart 20 kop. poszliny od karty.

b) Rozchodu 50 kart 20 — — — —

51) Przy coroczném objawieniu kapitałów swoich, kupcy obowiązani w tymże czasie podać do Magistratu, Ratusza, lub Rady miejskiej (*Dumy*) podług przynależenia, równie procenta od swych kapitałów, jako i *xięgi* wyżey ustanowione, z numerowanymi w nich kartami, pospołu z naznaczoną od nich poszlina.

52) Magistrat, Ratusz, lub Duma przyjmuje te pieniądze, sprawdza numeracyą kart *xiąg* podanych i po podpisaniu przez jednego z członków i sekretarza, na ostatniej stronie liczby ich w każdej *xiędze*, także, kiedy mianowicie i jak wiele poszlin uzyskano, wyciska pieczęć, wydaje *xięgi* składającemu, odsyła pieniądze do karnaczystwa przy komunikacyi, i nie pierwey aż po wypełnieniu tego, czyni swoje rozrządzenia względem zapisywania kupców podług gildy.

53) Prawidła podawania *xiąg* przez włościan handlujących i opłaty od nich poszlin, poniżej są przepisane.

54) Numerować należy każdą kartę licząc w niej dwie strony, i od każdej numerowanej karty płać ustanowioną poszlina.

55) Jeżeli jakakolwiek z tych *xiąg* będzie skończoną przed upłynieniem roku, wtedy kupiec, nie czekając wyżey ustanowionego w artykule 51 terminu, powinien podać nową *Xięgę* do Magistratu, Ratusza lub *Dumy*, dla jej poświadczenia i wyosińnienia pieczęci; i przy tém opłacić ustanowioną poszlina.

56) *Xiąg* zawierających liczbę kart mniejszą od naznaczonej w artykule 50, do poświadczenia nie przyjmować.

57) Za każdą kartę kupiec, miarkując po roz-

ległości swoich obrótów, może w xiegach swoich podawać i większą liczbę kart od naznaczoney, o-
placając proporcjonalną poszlinę.

VIII. Opapierze na świadectwa dla handlujących włościan.

77) Zwierzchność włościańska może żądać od kasnaczeystwa powiatowego, świadectw dla wy-
dania podległym sobie włościanom, mającym pas-
porta, ale za każdym żądaniem obowiązana wnieść
poszliny, nie tylko za świadectwa, ale i za xiegi,
które podług rodzaju handlu, oznaczonego w świa-
dectwie, włościanin mieć powinien podług 50 ar-
tykułu tego Ukazu; przy czem mają być przed-
stawione i same xiegi dla należytego ich poświad-
czenia. (Dokończenie nastąpi.)

Kurs sankt-petersburski d. 19 paździer.: dukat
hollen. nowy 11 r. 40 kop. Zmiana złota 2 r. 88
kop. Zmiana srebra 2 r. 71½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia dłu-
gow: 6½ assygnacyami — — 101 —
6½ brzęczącą monetą — — 99½ } procentow
5½ takąż — — — 84½ }

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 3 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Tegoroczny jarmark walny warszawski, *Wszy-
stkich Świętych*, w dniu dzisiejszym o godzinie 12
w południe przez dzwony ogłoszony został.

Deputacya główna jarmarczna odbywa posie-
dzenia swoje co drugi dzień po południu od go-
dziny 2giey, w ratuszu głównym przy ulicy sena-
torskiej pod Neřem 462, na przeciw zabudowań
Marywillu.

Straż policyyna, oddzielní dozorczy i stróże czu-
wają nad bezpieczeństwem towarów wewnątrz za-
budowań *Marywillu*, które w porze nocney latar-
niami dostatecznie są oświecone. Oddzielne środ-
ki urzędzonemi zostały względem niebezpieczeń-
stwa pożaru.

WIELKIE XIEŻTWO POZNANSKIE.

Poznań dnia 27 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Po kilkumiesięczney niebytności, miasto na-
sze cieszy się znowu obecnością JO. Xięcia Jmci
Namiestnika N. Króla w W. Xieźtwie Poznań-
skiem, i Jey Królewicowskiej Mci Xieźney Jmci
Ludwiki, dostoyney Jego małżonki, z wysoką Ich
rodziną. Stanęli tu dziś z majątności swojej Przy-
godzkiej, dokąd się zjechali JO. Xiąże Jmć z *War-
szawy*, a Xiężna JMość z *Ruhberg* w Szląsku.

HISZPANIA.

Madryt dnia 15 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Stosownie do postanowienia Monarchy z d.
4 b. m. wiele osób, składających nayznakomitszą
część ludności, będzie musiało opuścić stolicę tu-
teyszą. Zwierzchność wydała już urządzenie w
tey mierze. Słychać o nowém postanowieniu, ska-
zującym na wygnanie wiele ludzi, między które-
mi wymieniają: Hrabiego *Onate*, Xiążąt *Altam-
ra*, *Abrantes*, *Medina-Celi*, Xiężnę *Benavento*, Mar-
grabiów *Alcaniz*, *Santa-Cruz*; i Xięcia *Anglona*.

Policya wezwwała tych, którzy mają się odda-
lić z *Madrytu*, aby wczesnie wzięli paszport. Sły-
chać o uwiezieniu członków rządu rewolucyynego
w *Kadyzie*.

Junta czyszcząca odebrała od rejencyi rozkaz,
aby w 10 dniach podała żądania tych, którzy trę-
cą urzędy.

Słychać, iż miasto *Madryt* ma zapłacić 6 mi-
lionów franków podatku wojennego.

W *Aranjuez* czynią przysposobienia na przy-
jęcie Króla, który d. 20 listopada odprawi wjazd
do *Madrytu*. Monarcha nowém postanowieniem
rozpuścił całe woysko hiszpańskie, a nowe ra tym-
czasowie wynosić 40,000 ludzi.

Jenerał *Amor* poddał się. Grandowie hisz-
pańscy, którzy się zapisali do dobrowolney milicyi
madryckiej, są skazani na wygnanie.

Słychać, iż woysko francuzkie cofnie się
wkrótce nad rzekę *Ebro*, pozostanie atoli w *Ka-
dyzie* 10 batalionów, a 6 w tuteyszey stolicy.

Niewiadomo dokładnie, co się stało zestana-
mi i członkami rządu konstytucyynego.

Jenerał *Riego* bywa codzień badany; sprawa
jego odbywa się w sądzie cywilnym.

Dnia 19. Następujące postanowienie posłano
do wszystkich jeneralnych kapitanów prowincyy;
„Król, Pan nasz, powodowany chęcią okazania
szacunku swego i wdzięczności Xiążęciu *Angou-
leme*, Dostoynemu Kuzynowi Swemu, i Xiążęciu
Carignan, za uczynione mu przysługi i usiłowa-
nia ich w wyrwaniu go z niewoli, w jakieyszał
rewolucyyn go trzymał, chce, aby obu tych Xiążąt
w całym kraju przyymowano, jako Infantów Hisz-
pańskich, i aby im wszędzie należną cześć odda-
wano.”

Oprócz Xięcia *Carignan*, Hrabia *Guillemi-
not*, Xiąże *Hijar*, który, jako pierwszy kamerjun-
ker, był zawsze przy Królu w *Kadyzie*, i Hrabia
Corres, otrzymali także od Monarchy order *Zło-
tego Runa*.

Tuteysza gazeta *Restaurador* donosi w liście
z portu *Santa Maria*, iż Królowa i Infantki, o-
puszczając *Kadyx*, miały na sobie ubiór szkocki,
z białemi i czerwonymi szarfami, a potem, gdy się
oddaliły o wystrzał z działa od twierdzy, przebra-
ły się w suknie białe z haftowanemi lilijami, co
sposprzegłszy *Valdez* i *Capaz*, nie mało się strwo-
zyli.

Kadyx dnia 2 października.

(z teyże gazety.)

Stan tuteyszego miasta nie jest przyjemny.
Po oswobodzeniu Króla, pospólstwo napadło na do-
my konstytucyonistów, zrabowało je, i wiele sprzę-
tów przy radośnych okrzykach spaliło, lub zni-
szczyło. Podobnie dzieje się w całej okolicy, i
częste zdarzają się morderstwa.

Słychać, iż francuzi wysłali lekkie statki do
Teneryffy, *Kuby* i *Ameryki* południowej z po-
myślną wiadomością o oswobodzeniu Króla, i we-
zwaniem, aby się tamedznie prowincye poddały
władzy swojego Monarchy.

Sewilla dnia 10 października.

(z teyże gazety.)

Wczora udał się Król z rodziną swoją do Ko-
ściółka katedralnego na *Te Deum*. Z okazałością
zaprowadzono Królewstwo Ichmość do ołtarza,
przy którym tron przysposobiono. Po *Te Deum*
modlili się Królewstwo Ichmość przy relikwiach
Ferdynanda. W południe przypuścili do uca-
łowania ręki, a wieczorem było wielkie oświece-
nie miasta, które Królewstwo Ichmość objeżdżali.
Ulice napełniał lud, wydając okrzyki: *Niech żyje
Król!* Miasto kazało wybić medale na pamiątkę
oswobodzenia Monarchy.

FRANCYA.

Paryż dnia 21 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiąże *Angouleme* dla tego nie był w *Kadyzie*,
iż nie chciał wchodzić z tryumfem do miasta, gdzie
Króla *Ferdynanda* VII więziono. Wspomniony
Xiąże chyba na początku grudnia wróci do *Paryża*.

Gazety tuteysze umieściły następujący opis
woyny hiszpańskiej: Dnia 6 kwietnia ruszyło
woysko francuzkie; d. 7 przeszło rzekę *Bidasoa*,
i Xięcia *Angouleme* przyjęto z radością w *Irun*;
d. 17 powiewała biała chorągiew w *Vittoria*, d.
22 w *Burgos*, a d. 25 w *Saragossie*. Dnia 24 ma-
ja przyjęto Xięcia naczelnego wodza, jako oswo-
bodziciela, w stolicy Hiszpanii. Przed rozpoczę-
ciem kroków nieprzyjacielskich wywieziono Kró-
la hiszpańskiego i rodzinę jego do *Sewilli*. Nie
można było w *Madrycie* przytłumić rewolucyi.
Środek więc woyska udał się w dalszy pochód.
Stany, nie widząc bezpieczeństwa dla siebie w *Se-
willi*, postanowiły, aby Król ztamtąd wyjechał, a
gdy tego wzbraniał się uczynić, odjęły mu wła-
dę aż do przybycia jego do *Kadyxu*. Twierdza

ta, leżąca w południowym końcu Hiszpanii, uważana była za niedobyta. Poszedł tam Xiąże *Angouleme*. *Sewilla* przyjęła go z radością. *Grenada* poddała się d. 25 lipca. Uderzono na *Kadyx* od lądu i morza. Tymczasem inne korpusy oblegały małą liczbę twierdz, które się jeszcze broniły, lub ściagały nieprzyjaciela wszędzie, gdzie dawał odpór. Katalonia, Arragonia, Walencya, Leon i Galicya wystawiały widok najświetniejszych dzieł wojennych. *Korunna*, leżąca na zachodnim końcu Hiszpanii, poddała się d. 21 sierpnia; kilku dowódców hiszpańskich też samo uczyniło. Po wszechna uwaga zwróciła się na *Kadyx*. Dnia 31 sierpnia wśród okrzyków: *Niech żyje Król!* zdobyto szturmem warownią *Trocadero*, która tę twierdzę od lądu zasłaniała. Dnia 20 września pętę morską zajęła *San Pedro*, zewnętrzny szaniec wyspy *Leon*. Trzema dniami pierwiej wojsko nasze zdobyło *Pampelunę*, stolicę Nawarry, a d. 27 września *San Sebastian* i *Figueras*. Dnia 1 października Król hiszpański oswobodzony przybył z rodziną swoją do głównej kwatery Xięcia *Angouleme*, a d. 3 tego m. poddał się *Kadyx*. Tak więc w niepełnych 6ciu miesiącach ukończono wojnę w Hiszpanii, i Monarchę jej oswobodzono.

Pan *Chateaubriand* otrzymał od Króla *Portugalskiego* order *Chrystusa*.

Spodziewamy się w tym miesiącu przybycia sławnego kompozytora *Rossini*, który muzyką swoją przyłoży się do uczczenia dzieł bohatyrycznych wojska naszego.

Zaraz po odebraney wiadomości o oswobodzeniu Króla hiszpańskiego, kazała Xiężna *Talleyrand* odprawić wielką mszę w kościele parafialnym w *Pont de Sains*, na podziękowanie Bogu za tak szczęśliwy wypadek.

Papież *Leon XII* donosił własnoręcznym listem feldmarszałkowi porucznikowi austriackiemu *Neipperg* w *Parmie*, o wyniesieniu swoim na stolicę Apostolską.

Dnia 22. Xiąże *Dino* otrzymał stopień generała porucznika, a Hrabia *Laroche-Jacquelin* marszałek polny, objął po nim dowództwo brygady kiryssyerów gwardyi królewskiej.

Celniejsze warunki umowy, zawartej d. 7 b. m. między jenerałnym kapitanem *Don Karolem O'Donnel* i *Don Józefem Jacón*, dowódcą twierdzy *Ciudad-Rodrigo*, są następujące: Kroki nieprzyjacielskie z obu stron natychmiast ustają. Dowódcy i osada oświadczają chęć do pełnienia rozkazów, jakie od *Ferdynanda VII* odbiorą. Korpus trzymający twierdzę w zamknięciu, zaimie także stanowisko, aby cała przestrzeń w rozległości wystrzału działowego od twierdzy należała do jej dowódcy. Zamknięcie ustanie, przez co twierdza może mieć dowolny związek z każdą inną twierdzą; wojsko osady może także mieć związek z korpusem trzymającym twierdzę w zamknięciu, lecz tylko w miarę pozwolenia obustronnych dowódców. Od czasu zatwierdzenia tej umowy, ani twierdza, ani korpus trzymający ją w zamknięciu, nie mogą powiększać swoich środków obrony lub uderzenia. Jeśliby twierdza potrzebowała jakiej pomocy, dowódca jej ma podać, żądanie dowódcy korpusu blokującego, a ten także je uskutecznić; na wzajem postąpi się w przypadku, jeśliby korpus blokujący potrzebował pomocy, którąby mu twierdza dać mogła. Niniejsza umowa póty ma swoją ważność, póki rozkazy królewskie nie nadejdą. Jeśliby tymczasem zachodziły jakie trudności lub wątpliwości w iey uskutecznieniu, w tym razie mają być w dobrym sposobie załatwione. (Twierdza ta otworzyła d. 11 b. m. bramy swoje, wojsku trzymającemu ją w zamknięciu, gdy dowódca jej został uwiadomiony przez jenerałnego kapitana, *Karola O'Donnel* o postanowieniu królewskim z d. 5 b. m., aby wszystkie warownie, będące jeszcze w mocy konstytucjonistów, oddane były najbliższemu wojsku francuzkiemu, albo też dywizjom rojalistów hiszpańskich. Jenerał *O'Donnel* chciał ją zaraz tegoż samego dnia zająć, i dowództwo jej poruczyć pólkownikowi *Novoa*, a potem udać się

z pólkiem *Ferdynanda VII* do *Salamanki* lub *Zamora*.)

Wielka główna kwatera Xięcia *Angouleme* była d. 15 b. m. w *Ecija*. Król hiszpański bawił jeszcze d. 12 b. m. w *Sewilli*.

Dnia 25. Wielka główna kwatera była jeszcze d. 14 b. m. *Ecija*. Listy prywatne z *Madrytu* pod d. 17 b. m. donoszą, iż Xiąże *Angouleme* ma tam przybyć d. 25 b. m., a Król dopiero dnia 1 listopada wjazd odprawi.

Marszałek *Oudinot* donosił urzędownie z *Madrytu* ministrowi wojny, iż twierdza *Ciudad-Rodrigo* poddała się wojsku pod dowództwem jenerała Hrabiego *O'Donnel*.

Okręt liniowy *Jean Bart* popłynął z *Brest* do *Kadyxu*, gdzie ma wziąć wojsko nasze, wracające do oyczyzny.

W ratuszu tutejszym czynią przysposobienia do wspaniałej uczty, którą miasto da dla Xięcia *Angouleme* za jego powrotem.

Hrabia *Marcellus*, deputowany z departamentu *Girony*, napisał odeę z powodu oswobodzenia Króla *Ferdynanda VII*, oraz bohatyrycznych dzieł Xięcia *Angouleme*, i wojska francuzkiego w Hiszpanii.

Dnia 24. Słychać, iż Xiąże *Angouleme* przed powrotem swoim do Francyi, uda się do Katalonii. Listy, pisane z głównej kwatery korpusu stojącego w tej prowincyi, zapewniają, iż cały 2gi korpus pod dowództwem marszałka *Molitor* ustąpi z prowincyi *Grenady* i *Murcyi*, a wejdzie do Katalonii. Spodziewać się atoli wypada (pisze *Dziennik Rozpraw*), iż jeszcze przed weyściem tego licznego korpusu, twierdze katalońskie, będące dotąd w mocy konstytucjonistów, otworzą bramy swoje.

Jenerał porucznik *Rottenburg*, donosi z *Perpignan*, iż dowódcy w *Urgel* ofiarowano taką kapitulacyą, jaką twierdza *San Fernando* dała *Wariat*, lecz jej nie przyjął. Odtąd podwojono przysposobienia do oblężenia, a działa szczęśliwie pokonały wszystkie przeszkody. W nocy z d. 11 na 12 b. m. wysypano baterie, mimo gęstego deszczu, co nazajutrz spostrzegłszy nieprzyjaciel, wysłał 200 ludzi dla zburzenia szanieców naszych; lecz oddział ten odparty, musiał wrócić do twierdzy. Strzelanie z baterii przeciwko niey wysypanych miało się zacząć d. 14 b. m. *Vigo* dowódca, twierdzy został nie dawno ciężko raniony; wypadek ten przyspieszy zapewne poddanie się twierdzy. List pisany d. 11 b. m. z obozu pod *Barcellona* wyraża. „Wystrzały działowe i odgłos dzwonów w *Gracie* i *Sorria*, z powodu oswobodzenia *Ferdynanda VII*, dały się słyszeć w *Barcellona*, a wyprawieni do twierdzy posłańcy rozezmowi z postanowieniem królewskim, uprzątnęli wszelką wątpliwość dowódcy o tym pomyślnym wypadku. Nie wiadomo jeszcze, co *Rotten* i stronnicy jego uczynią. Trudno, aby się wzbraniał dopełnić rozkazów królewskich. Po odpartej d. 12 września wycieczce, osada nie ośmieliła się żadney więcej uczynić. *Rotten* sprowadza co dzień żywność i potrzeby wojenne do warowni *Montjoux*, właśnie jak gdyby chciał się tam zamknąć. Nigdy atoli nie potrafił się długo trzymać. Wiadomość o oswobodzeniu Króla ucieszyła wszystkich katalończyków.“

Jenerał *Pozzo di Borgo*, poseł Cesarsko rosyjski, jadąc do Króla *Jmci* Hiszpańskiego, przybył d. 18 b. m. z licznym orszakiem do *Bordeaux*.

Monarcha nasz kazał odprawić w całym kraju dziękczynne modły za pomyślne ukończenie wojny w Hiszpanii.

Xiąże *Fitzjames*, będąc wczora na polowaniu z *Monseigneur*, miał przypadek. Strzelba zbyt cennie nabiła pękła i urwała mu połowę lewej ręki. Rana jest bardzo niebezpieczną.

Po skończoney wystawie płodów przemysłu krajowego, Król *Jmci* kazał przez Hrabiego *Blacas* rozdać w obecności swojej najzasłużeńszym artystom i rękodzielnikom 12 krzyżów legii honorowej, oraz 72 medalów złotych, 153 srebrnych, i 250 śpiżowych.

D. 25. Wielka główna kwatera była d. 15 b. m. w Kordowie, a nazajutrz w Corpio. Odebrano przez telegraf wiadomość z Alcaras pod d. 19 b. m. iż twierdza Leryda d. 18 b. m. kapitułowała i d. 30 b. m. będzie oddaną ze wszystkimi warowniami.

ANGLIA.

Londyn dnia 10 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Jenerał porucznik Cole został mianowany gubernatorem wojskowym i cywilnym wyspy wschodnio-afrykańskiej s. Maurycego (Isle de France.)

Jenerał Downie, który długo siedział w więzieniu w Kadyzie, i podpółkownik Brown, z kilku innymi anglikami, przyjęli służbę w wojsku Króla hiszpańskiego.

Jeden z podsekretarzów stanu został wysłany do Hiszpanii dla oddania Królowi Ferdynandowi oświadczenia rządu naszego, względem pretensy Anglii do Hiszpanii.

Z powodu stanu interesów naszych w Indiach Zachodnich, rząd przedsięwziął posłać tam wojsko na okrętach wojennych, a nie na statkach przewozowych.

Towarzystwo ogniowe w Nowym Yorku, chce także zabezpieczać za osobną opłatą od kradzieży.

W roku skarbowym ukończonym d. 10 b. m. dochody krajowe nasze wynosiły o milion 293,989 funtów szterl. mniej, aniżeli w roku zeszłym, co pochodzi ze znacznego zmniejszenia podatków i akcyzy.

Posłano ztąd bardzo ważne listy do Lorda Strangfort, posła naszego w Stambule: poczem dywan turecki naradziwszy się postąpił, aby nadal żołnierze tureccy nie odprowadzali okrętów angielskich, przeznaczonych na czarne morze, i aby ich nie przetrząsano.

Linia żelazna spichrze ze zbożem, po większej części zagranicznem.

Gazety tutejsze umieszczają następującą wiadomość o jenerale, Guileminot, szefie głównego sztabu Xięcia Angouleme: Jest rodem z Niderlandów, i ma lat 50. Z wojska niderlandzkiego przeszedł do francuzkiego. Jako przyjaciel Moreau popadł roku 1804 w niełaskę u Napoleona; lecz w następnym roku podczas kampanii przeciwko Austrii został powołany do służby: walczył roku 1808 w Hiszpanii i w roku 1813 z powodu bitwy pod Dessau otrzymał stopień jenerała porucznika. Jest jednym z najdoświadczeńszych i najbieglejszych officerów w całym wojsku francuzkiem. Pracuje nad opisem kampanii, które odbył w ciągu rewolucyi.

Pewny cudzoziemiec wznowił dawny projekt połączenia kanałem obu oceanów, rozdzielonych między morzem. Chce samłożyć na to wydatek, który tylko 200,000 dollarów ma wynosić, pod warunkiem, aby przez 25 lat pobierał kanałowe od przepływających okrętów. Miernie licząc, miałby przez cały ten czas kilka milionów dochodu. Prezes rządu kolumbijskiego myśli sam jechać dla rozpoznania rzeczy na miejscu.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 3 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

List prywatny z Kofsu daje następujące wiadomości o wyprawie floty tureckiej przeciw Morei: „Kapitan Basza, na czele floty złożonej z 90 okrętów, które z całym przepychem azjatyckim wyszły pod żagle, przybył szczęśliwie do Negrepontu, przywiózł rozpaczającym turkom przez greków obłożonym zepsuty chleb i oliwki, spalił przytém 4 wsi, oddawna przez greków opuszczone. Wy-

szedł potem powtórnie pod żagle, krążył pomiędzy Missolungi i Patrasem, gdzie zastał w zatoce kilka okrętów europejskich, które przeglądając, znalazł na statku Jońskim 6 greków. Kazał ich natychmiast udusić, a kapitanów tych wszystkich okrętów na swojej fregacie do dział przywiązać i kiyami ukarać. Po tym czynie zarzucił ketwicę pod Patrasem, udał się stamtąd do Pastopirgo blisko zamku leżącego, naprzeciw cytadeli lepant-skiej, przy wniściu na zatokę koryntską, i wysadził na ląd część wojska; lecz grecy, ukryci właśnie w tém miejscu na zasadzce, uderzyli na ten oddział: znieśli go, tak dalece, iż kapitan Basza z wielką trudnością zdołał szczątki tego wojska ocalić. Udał się później na zatokę koryntską, chcąc nieść pomoc i żywność osadzie tamecznego zamku, oczekując na przybycie wojska albańczyków, które stosownie do jego planu lądem nadejść miało. Lecz i drugi ten zamach nie był pomyslniejszy od pierwszego: gdyż grecy napadli na nieprzyjaciół, wielką im klęskę zadali, i zabrali wszelkie zapasy, przeznaczone dla cytadeli koryntskiej. Kapitan Basza po czterokroć wysadził na ląd wojska pod Koryntem, lecz cztery razy przypłacił tego utratą żołnierzy. Port tameczny okryty był pływającymi trupami, a że oprócz tego zwłoki tych, co na morowe zarazę pomarli, i w morze rzuceni zostali, w znacznej liczbie także woda zapędziła, przeto mieszkańcy twierdzy Missolungi postanowili zaniechać połowu ryb w zatoce, gdyż zdrowie ich cierpiećby na tém mogło. W tym stanie rzeczy, pozbawiony nadziei przywiedzenia swojego planu do skutku, postanowił kapitan Basza z niewymowną boleścią po trzech miesiącach z flotą odpłynąć, gdyż mu zabrakło ludzi do odbywania służby okrętowej.

Hassan Basza, Namiestnik Wezyra Mehmeda Ali, Baszy Egiptu, przewany postrachem chrześcian na wyspie Krecie, umarł z zaraźliwej choroby w twierdzy Suda.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Sposób zabezpieczenia składów zbożowych i spiżarni od myszy. W składach P. Makdonald w Skłapa, robiły myszy wielkie zniszczenia; nereszcie przyszło mu na myśl, aby w środek i na wierzchu kup zbożowych wetknąć 3 do 4 gałązek zabiej mięty (*mentha pallustris*), a odtąd to zboże od myszy było nietkniętem. Powtórzył przeto doświadczenie swoje na składach sernych i innych; a skutek okazał, że gdziekolwiek tę roślinę, czyli zieloną, czyli suchą położył, myszy tam gościć przestawały. (z Korr. Warsz.)

Leczenie kamienia w okolicy nadreńskiej. Nigdzie tak często ludzie nie podpadają tej chorobie, jak nad Renem, w krajach, gdzie obficie wina się rodzą. Ale to złe mają zaprzemijające; ponieważ wiedzą z doświadczenia, iż jablecznik w prędkie ich od tej słabości uwalnia. Jak tylko ból trapić zaczyna, odstawiają beczkę jableczniku, który chory za powszedni napój pije, żadnego innego przytém nie używając trunku; najmniej zaś pije na dzień 4 razy; a nim pół wiadra wypróżni, już kamień wychodzić zaczyna. Czasem dwa wiadra dostatecznymi są do wypędzenia najbardziej zadawnionych i największych kamieni. Im słodsze są jabłka, z których ten trunek zostaje zrobiony, tym prędzej pomaga. Dla ulżenia zaś bólów, wczasie wyhodzenia kamieni, używają do nacierania trahkowskiego balsamu. (z Korr. Warsz.)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 26 paźdz. rubel srebrny 3 rub 79½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 77, stary r. 11 kop. 58, imperyal r. 36 kop. 80½.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 31 Października v. s. 1823 Roku.

o Zbiegach.

Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty tutejszey gubernii w zawileyskim powiecie za nieokazanie paszportu Symon Iwanow Isak powiadający na ex aminie, że od urodzenia ma lat 40 rodem z tutejszey gubernii, brasławskiego powiatu z pod obywatela Manuzego a w którym miejscu niewie, lecz takowe opowiadanie za wyprawką pokazało się niesprawiedliwem; tenże Isak dobrowolnie wyznał, że w rewizyi nigdzie niezapisany, iż bywał po różnych miejscach; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 r.; podług rezolucyi Rządu pod dniem 15 maja 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 9 junii, podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy podługowatey, ciemney, włosów na głowie brodzie i wąsach ciemno-rusych, oczu ciemno szarych, nosa miernego. Dnia 10 oktobra 1823 r. Assesor i Kawaler Nowicki. Sekretarz i Kawaler Kleyst.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w mieście Kownie bez paszportu żyd Mowsza Leybowicz powiadający na ex aminie, że od urodzenia ma lat 20, rodem z gubernskiego miasta Mińska, gdzie i w ostatniej rewizyi jest zapisany w tamecznym kahale; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 5 junii 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany d. 16 tegoż junii; podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 1 wiersz., twarzy podługowatey, włosów na głowie ciemnych, brody i wąsów niema jeszcze, oczu ciemnoszarych, nosa miernego płaskiego.

Dnia 10 oktobra 1823 roku. Podpisy jak wyżej.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci, Jan Malichow, Sierhiej Hryhorjew, Antoni Suchodolski, Franciszek i Jan niepamiętający nazwiska, którzy na ex aminie powiadali: Malichow rodem z tulskiej gubernii, z skarbowey slobody, położoney pod samem miastem Tułą, robotnikiem w tameczney fabryce broni, ze skarbowych poddanych; Hryhorjew z wileńskiej gubernii, widzkiego powiatu, z poddanych czynszowych ze wsi Szamat, obywatela Pusłowskiego, a Suchodolski, Franciszek i Jan miejsca urodzenia swego niepamiętającymi, na ośnowie Imiennego Naywyższego ukazu pod d. 23 februaryi i przedpisania ministeryum wewnętrznych spraw pod d. 27 marca terażniejszego roku, uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na posilenie. Przymioty

pomienionych włóczęgow: Malichow wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy okrągławey, staruszkowatey, nosa miernego, oczu światłokarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 58. Hryhorjew wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy pełney czystey, nosa miernego szerokiego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 36. Suchodolski wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy małej ospowatey, nosa miernego, szerokiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno, a na brodzie i wąsach światłorusych, od urodzenia lat 30. Franciszek bez nazwania wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy podługowatey ciemney, nosa wielkiego, z szramem od rozrabiania toporem, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia lat 33, i Jan takż bez nazwania wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy ciemney pełney, nosa miernego, szerokiego, oczu karych, włosów na głowie czarnych, a na wąsach i brodzie ciemnorusych, na obu rękach ma brodawki, od urodzenia lat 36; a zatem jeśli pomienieni włóczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich zwrócenie, postąpił podług istotney mocy pomienionego ukazu. D. 20 oktobra 1823 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

1 W skutek rezolucyi Sądu Głównego Litewsko-Wileń. 2go Departamentu w roku 1823 marca 19 d. zaszłej, sprawę między wierzycielami JPanow Marcina oycy i Antoniego syna Palczewskich do rozbioru w sposobie konkursowym przed Sąd Ziemski Ptu Wileń. odsyłającej, tenże Sąd przez ustanowiony i ogłoszony dnia 24 8bra 1823 roku dylacyyny dekret, komportacją dokumentow wszelkich na kredytorach i pretensorach stawających i niestawających a bydź mogących. i równaż na samych debitorach fundusz wyświecić zdolnych, tudzież majątku ruchomego na regestrze, od daty tegoż dekretu za niedziel cztery do Kancellaryi Aktowey Ziem. Wileń. (dwóniedzielną persystencyą i obowiązkiem oddania ad invicem kopii spraw) spełnić się powinna uznał, adcytacyą debitorów massowych zastrzegł, między possessorami domu JPanow Palczewskich właściwe akta etiam pod niestanność lub odcyście któreykolwiek strony wyexpedyować przeznaczył, i w przyszłym sprawy przypadnieniu oczewistą rozprawę bez żadnych zwłok i odkładow zadeterminował. Zeby więc kredytorowie i pretensorowie z jakiegokolwiek żróżdła do funduszow JPP. Palczewskich pretensye rościć mogący, o ustanowionym konkursie i powinności spełnienia powyżey datą wyrażonego dekretu wiadomemi bydź mogli, a do oczewistey rozprawy sub amissione rei, zaś debitorowie że etiam w ich niestanności oczewisty nastąpi wyrok, zatem niedogodności przydarzyć się mogące, własney winie przypisać będą powinni, stawali, przez ninieyszą trzykrotną do Gazet Kuryera Litew. podającą się awizacyą wzywa.

1. Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Telszewskiego.

Roku 1823 mca października 11 dnia. Przed Aktami JEGO CESARSKIEY MOSCI Ziemskiemu Ptu Telszew. stawając obecnie W. Jan Michał Przyalgowski Regent Graniczny i Adwokat sądownictw Telszewskich, pozew na papierze herbowym pół rublowym pisany, wespół z relacją woźnią, do akt podał, którego wyraz następne: Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonych Dorothe matkę Henryka Heberharda, i Fryderycha synów, Emilii z Mirbachow in voto Butlerowę, Elżbietę z Mirbachow Szneiderowę, Julianę i Dorothe córki Mirbachow i Mirbachowey, tudzież onych opiekuna Leopolda Nolda, Starozak. Abrama i Eliasza Lewinow, Ur. Fryderycha Kuhlę, Jakóba Lewanowskiego, Tadeusza Łukasze-wicza, Starozak. Moyżesza Openheyma, Ur. Fryde-ryka Szwarcofas, Fryderyka Rutzena Adwokata, Xiędza Jerzego Woytkiewicza Kanonika i Prowi-zora Seminar. wormińskiego, Sorę Boruchównę, Ur. Wincentego Ciemnołonskiego, i wszystkich różnego tytułu pretensorów i debitorów do ob-je-ktu sprawy konkursowej po zeszyłym do wieczno-ści Henryku Mirbachu Jenerale i Kawalerze na-leżeć i interesować się mogących, w stosunku do dekreto- w po niżej tłumaczyć się zamierzonych, te- goż Mirbacha pod konkurs idącej masy plenipo- tent czyli kurator, Ur. Michał Przyalgowski Ad- wokat Subsel. Telszew. przez niniejszą edykta- lną cytacją w Gazecie Kuryera Litew. zamieścić się mającą, na Sąd Taxatorsko-Exdywizorski ku final- nemu rozbirowi między wierzycielami i debitora- mi zesłego Jenerala Mirbacha sprawy, w mają- tności Ławkożemach w Ptoie Telszew., 1824 dnia 10 styczni 1824 roku niezawodnie złożyć się postanowiony i w Kuryerze ogłoszony, powołanie w składzie takim: w Rozymie Remissyynym konkursowej sprawy zesłego Henryka Mirbacha, z onego wierzycie- lami i pretensorami Sąd Ziem. Telszew. 1816 ja- nuaryi 11 dnia terowanym wyrokiem determinu- jao Sąd zjazdowy taxatorsko-exdywizorski, do o- chrony masy konkursowej za plenipotentą ad- wokata Przyalgowskiego przeznaczył, na twierdzy jakiego wyroku, Sąd zjazdowy w dobrach Ław- kożemach w ptoie Telszew. upływającego roku septembra 6 dnia zareasumowany, prerogatywę i szczegółowe obowiązki kuratora masy zagrani- ozył w ślad czego z obowiązku postępując, tak wyżej specyfikowanych pretensorow, różnego sto- pnia, a po większej części jak się z komportacyi wykaże, fałszywych i rachunkowe nie zaś liquidi debiti, bardziey jeszcze zapłacone nullo dato et accepto sformowane stosunki multiplikujących, tu- dzież wszystkich jakiegobądź zwania i gdziekolwiek mieszkających, na termin wyżej oznaczony, to jest roku 1824 styczni 10 dnia, pozywając proszą, za- niedopełnienie komportacyow winnych ukarania, pretensyow fałszywych, szczególnie Starozak. Le- winow, Rutzena i dalszych, jako nullo dato nasta- łych, a podwójney bonifikaty dopominających się, podniesienia, a jeżeliby cokolwiek zdołali udowo- dnić, gdy ta massa sformowała się, z rachunkow kupieckich tylo po wymierzeniu ręcznym kredyto- rom, kompletney lokacyi pod uwagę chyba przy- jęcia, gdy zaś dobra Ławkożemy z folwarkami posada- swoją dwóm partom środkując, wybycie produk- tow załatwiają, których obfitości żywna ziemia do- starcza, tudzież puszcza materyalna, zakłady smol- niów i ceglinow liczne czynią awantażę, ziemi- też i budynkom w wysokim szacunku exdywido- wania, a kiedy zażydzie potrzeba dla przekonania fałszywych skarg i pretensyow, aktow inkwizycyi kalkulacyi i weryfikacyi, między proszącym a pre- tensorami lub z jednym z których pozwolenia, nie- pełnych komportacyow ponowienia rachunkowych stosunkow przez jurament od successorow wyzna- czyć się mający podniesienia, na debitorach zesłego jenerala Mirbacha jacy przez sprawę się wykażą od- powiedniey masy pretensyyney z lokowania, na debitorach expensa prawne sądzenia, na niestawa-

jących pretensorow amissyi deklarowania. Datt 1823 8bra 8 dnia, napozew Sądu taxatorsko-exdy- wizorskiego.

Roku 1823 mca 8bra 13 dnia Woźny niżej własnoręcznie piszący się zeznaje, że kopię te- go pozwu J.W.W. Dorocie matce, Henrykowi He- berhardowi, i Fryderykowi synom, Emilii z Mir- bachow Butlerowey, Elżbiecie z Mirbachow Szre- derowey, Julianie i Dorothe córkom Mirbachow i Mirbachównom, tudzież onych opiekunowi W. Leopoldowi Noldowi, starozakonnemu Abramowi i Eliaszowi Lewinom, JPanom Frydrychowi Kuehlo- wi, Jakóbowi Lewanowskiemu, Tadeuszowi Łuka- szewiczowi, Star. Moyżeszowi Openheymowi, JPP. Fryderykowi Szwarcofasowi, Fryderykowi Rot- zenowi Adwokat., JX. Jerzemu Woytkiewiczowi Kanon. i Prowizor. Seminar. Wormeń, Sorze Bo- ruchównie, JP Wincentemu Ciemnołonskiemu, i wszystkim tak pretensorom jako i debitorom po zeszyłym jenerale Mirbachu na Sąd taxatorsko- exdywizorski w dobrach Ławkożemach w ptoie Telszew. 1824 roku styczni 10 dnia, na ostate- czny rozbiór konkursowej sprawy po zeszyłym Hen- ryku Mirbachu złożyć się mający, w tychże do- brach Ławkożemach w ptoie Telszew., na instan- cya plenipotentą konkursowej masy WJP. Mi- chała Przyalgowskiego adv. Sądow Telszew. po- dałem, a dla rzetelney wiedzy wszystkich do tej sprawy interessowanych, tak pretensorow jako i debitorow zesłego Mirbacha, mnie zaś z położe- nia miejsca, imion i nazwisk nieznanym, tę re- lacyą wespół z ekstraktem pozwu, w gazecie Kur. Lit. zamieścić postanowiłem. U tej relacyi pod- pis woźnego taki. Franciszek Permin woźny ptu Telszew. poczem suscepta kancelaryi następnie się wyraża. Roku 1823 mca paździer. 15 dnia, przed aktami Ziem. ptu Telszew. stawając obecnie wo- żny niniejszą relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał, świadcze Ignacy Dowkont Ziem. ptu Tel- szewskiego Regent. Jakowy pozew wespół z re- lacyą do xiąg Ziem. ptu Telszew. zapisano, a z o- nych i ten wypis pod tegoż Urzędu Skarbową pie- czecią stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodność z księgami poświadczam Ziem. ptu Telszew. aktowy Regent Ignacy Dowkont.

Takowy Extrakt Redakoya przyjąć do druku może Sędzia Ziem. Telsz. Jan Jankowski.

Wezwanie successorow.

Zeszyły z tego świata przed laty kilkunastu JP. Michał Andrykowski w dobrach Zmud. JW. Józefa Gorskiego Staroscica Wieksz. Gintyliszki zwanych w powiecie Telszewskim położonych był officyantem w obowiązku ekonoma, umierając cały swój majątek ruchomy żonie swojej JPanii Helenie z Pachniewskich Andrykowskiej zapisal. successorą zostawił a mnie opiekunem miano- wał. rzeczona JP. z Pachniewskich Andrykowska w wdowim stanie będąc. w tychże dobrach czas niematy mając swoją lokacyą roku niniejszego dnia 28 augusta żyć przestała nieczyniąc żad- ney dyspozycyi, jako opiekun uchroniwszy całą jej ruchomość od zaginięcia podaje do wiadomo- ści publiczney aby successorowie z prawnemi do- wodami po odbior successyi z ruchomości składa- jącey się do Gintyliszek przybyli. przy którey są papiery. a mianowicie obligi, za któremi prawi su- ccessorowie poszukiwać będą mieli stopień. Ni- niejszą awizacyą dla ogłoszenia trzykrotnego do Kuryera Lit. podając oną podpisuję. Dat roku 1823 7bra 8 dnia.

Benedykt Łabanowski Rott. woysk pol.

Poprawa Omyłki.

W ogłoszeniu. wzywajacem successorów zmar- łego Graffa Bandonelli, umieszczonym w N. 115 Kuryera Litewskiego, należy czytać, nie Bando- nelli, ale Bandinelli.